

Den næste sag var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om overførelse af varer fra bunden liste til friliste [af Tholstrup m. fl.].

Valgt blev: *Lars P. Jensen, Einer-Jensen, Brodthagen, Poul Hansen (Kalundborg), Peter Nielsen, Sofie Pedersen, Hans Rasmussen, Robert Sørensen, Anker Lau, Erik Erikson, Jørgen Gram, Holmberg, Sønderup, Weikop, Halfdan Hendriksen, Aksel Møller og Jørgen Jørgensen (Lejre).*

Derpå fulgte:

Tredie behandling af forslag til lov om adoption.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4528, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 647).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Udenfor tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Udvalgets ordfører (Nina Andersen): Ved sagens anden behandling bebudede den højtærede justitsminister, at han til tredie behandling ville stille et ændringsforslag til sigtende, at adoptionsloven ikke skulle gælde for Grønland, men ved kongelig anordning skulle kunne sættes i kraft for denne landsdel. Udvalget, som har været samlet til et møde, har behandlet dette ændringsforslag, der er foranlediget af ministeriet for Grønland, og enstemmigt tiltrådt det, og jeg skal anbefale, at man stemmer for det.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Udvalgets ordfører (Nina Andersen): Ved afslutningen af behandlingen af det foreliggende lovforslag føler jeg trang til at sige nogle ord.

Jeg vil gerne først udtale tilfredshed med, at man nu står overfor gennemførelsen af denne nye adoptionslovgivning. Herved løvfæstes forhold, som mange tror allerede er gældende lov i dag, og det er en fordel, at selve loven bringes i overensstemmelse med den almindelige opfattelse. Vi opnår også herved — som den højtærede justitsminister sagde det ved anden behandling — at komme meget nær til den tilstræbte nordiske enhed på dette område. Der er for Danmarks vedkommende en lille afvigelse fra det, man på nordisk basis havde tænkt sig — jeg tænker på det sidste punktum i § 13, hvorefter der er skabt mulighed for at opretholde et adoptivbarns arveret efter dets virkelige slægt. Men som helhed når vi altså meget nær op til, hvad man kan kalde det nordiske ideal.

Inden forhandlingen slutter, må jeg dog berøre et forhold, som udvalget i sit sidste møde har beskæftiget sig med. Det drejer sig om det ændringsforslag til § 5, som blev vedtaget ved anden behandling, og om de udtalelser, som den højtærede justitsminister under andenbehandlingen fremsatte vedrørende dette ændringsforslag, idet den højtærede justitsminister hævdede, at ændringsforslaget betyder, at der i virkeligheden kan ske bortadoption af en person helt op til 21 års alderen, uden at den pågældende er underrettet derom. Udvalget er af den opfattelse, at denne justitsministerens fortolkning ikke kan være rigtig efter paragraffens ordlyd.

Man har netop indgående drøftet formuleringen og det anvendte ordvalg for at være sikker på, at den undtagelse, der er tale om, kun sigter til *børn*. Der indeholdes i § 5 i den nye affattelse en generel regel med en undtagelse. I den generelle regel, der står først, hedder det:

„Er den, der ønskes adopteret, over 12 år, bør bevillingen ikke meddeles uden den pågældendes samtykke, ...“
Altså: for så vidt angår den generelle regel,